

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N. 151 - Preu 10 fr. - 5 de maig del 1948 - Redacció i Administració: 33, Rue de la Grange-aux-Belles, Paris (X^e)

La lluita dels pobles hispànics

CORDOVA

Per a escarment de botxins i traïdors al poble

Un grup de guerrillers dels que actuen a la província ha detingut prop de Pozoblanco, el capatàs d'una finca d'aquelles rodalies anomenat Valentin Gómez, que actuava

de confident de la guàrdia civil contra els antifranquistes.

Com sigui que el fet fou comprovat després d'un ràpid judici guerriller, els combatents de la República el condemnaren a mort i l'executaren tot seguit per a escarment dels botxins i traïdors al poble.

HUELVA

Un soldat que deserta per a incorporar-se a les guerrilles

Al terme d'Aroche, la guàrdia civil ha assassinat el soldat Fernando Jura el qual venien perseguint des de Sevilla.

Aquest soldat patriota, que pertanyia al regiment d'enginyers sapadors de guarnició a Sevilla, havia desertat feia uns dies amb la intenció d'incorporar-se al moviment guerriller. Acorralat per les forces llançades en la seva persecució, abans de caure en mans dels seus perseguidors va poder ferir un guàrdia civil.

OSCA

Els franquistes es veuen obligats a confirmar la lluita guerrillera

El Govern franquista ha anunciat oficialment que en el curs d'una operació repressiva contra un grup de guerrillers prop d'Osca, resultà mort el guàrdia civil Zoilo Miranda Fernández.

Els guerrillers havien estat encerclats per les forces franquistes, però van poder trencar el cercle després d'un llarg tiroteig i d'haver combatut amb un heròisme que desconcertà els nombrosos guàrdies civils que participaven en l'operació.

Aprofitant la fosca de la nit, els patriotes van retirar-se en bon ordre i cap d'ells no va caure en mans dels esbirros de Franco.

PONTEVEDRA

Detinguts per ajudar els soldats de la República

Al poble de Lalin, la guàrdia civil ha efectuat la detenció de diversos pàgesos als quals acusa d'haver ajudat els guerrillers. Cinc d'aquests detinguts han estat maltractats salvatgement per tal de fer-los confessar llurs relacions amb els guerrillers i els llocs on aquests tenen llurs bases.

LLEO

L'ajut de la pagesia als guerrillers

La guàrdia civil ha detingut tres homes i una dona acusats de servir d'enllaços i informadors de les unitats guerrilleres de la regió.

Segueix la repressió franquista contra els pàgesos sospitosos de mantenir relacions amb els guerrillers. Sovintgen les detencions i els maltractes de pacífics ciutadans per aquest mateix motiu.

ESCRIVIU A AQUESTES ADRECES!

Hens aef les adrees que figuren en la arida de la Dolegació del C.C. del P.S.U. de C. que van publicar darrerament: Consolat General dels Estats Units, Jonqueres, n. 18; Consolat de la Gran Bretanya, Jonqueres, de la Gran Bretanya, Cór. n. 16; Consolat de França, n. 302; Consolat de França, Plaça Catalunya, n. 20; Consolat d'Itàlia, Mallorca, n. 370. Bisbat, Bisbe Iruña n. 5; Jutjats Militars, Rambla Santa Mònica, n. 29; Jutjat d'Instrucció n. 2, Palau de Justícia; Jutjat n. 1, Avinguda Marqués de Gova; Capitania General de l'Argentera; Capitania General de Colom n. 14; Ajuntament de Barcelona, Plaça de Sant Jaume.

AL PRESIDENT IRLA

LA VOLUNTAT DE LES MASSES REPUBLICANES I ANTIFRANQUISTES

A unes setmanes, més de sis cents patriotes catalans dels que resideixen a la capital del Lenguadoc, adreçaren una Carta Oberta al President Irla demanant-li la ràpida constitució d'un Govern disposat a combatre, amb objectius nacionals, democràtics i republicans, en el qual, la classe obrera tingui la representació que li es mereix.

Dies més tard, cinc cents setanta patriotes residents a Perpinyà, expressaven, en un Manifest, llur desig de veure constituït un Govern català combatiu, fidel a la lluita que mena el nostre poble pel sobirament de la República democràtica i les llibertats nacionals catalanes.

Un mateix anhel s'ha manifestat en les reunions celebrades recentment pels Casals Catalans de La Rochelle, Nevers, Beziers, en ocasió del dissetè aniversari de la República.

Tots aquests fets, triats entre molts d'altres, reflexen quin és l'esperit que anima les masses republicanes i antifranquistes catalanes que es troben a l'exili. Parlem de masses, puix que, tant a Tolosa com a Perpinyà, així com a La Rochelle, Nevers i Beziers, els patriotes que van signar els documents anteriors amunt esmentats o els que participaren en els actes organitzats pels Casals Catalans al·ludits, pertanyen a tots els Partits i Organitzacions antifranquistes de Catalunya.

Això palesa, entre altres coses, l'existència d'un viu i profund sentiment unitari.

Sentiment unitari que es manifesta, per altra banda, en la campanya que es desenvolupa arreu dels lluitadors antifranquistes que Franco i la Falange volen exterminar.

Clèm, per exemple, la carta adreçada des de Mèxic, al secretari general de l'O.N.U. i que signaren, entre els mil des dels quals, antifranquistes, militants d'E.R. de C. com els senyors Josep Folc i Folc, Antoni Dot Arxé, Josep M. Navarro Costabella, J. Antoni M. Sbert, militants d'Acció Catalana com l'exministre senyor Lluís Nicolau d'Oliveres, escriptors com Josep M. Franch, al costat de prestigioses personalitats republicanes espanyoles, com els senyors Josep Giró, Honorat de Castro, Fernández Clérigo, Max Aub, Tomás Bilbao, Mariano Joven, Manuel Márquez, etc. etc.

Un altre exemple recent és l'extraordinària mobilització realitzada al Lenguadoc en favor dels vint-i-cinc patriotes en perill de mort i que secundaren patriotes de totes les ideologies.

En diferents fàbriques de la regió parisense, un gran nombre de resolucions i telegrams porten, també, la signatura de catalans procedents dels diversos horitzons polítics i socials.

ELS PATRIOTES DEL LENGUADOC UNÀNIMES CONTRA LA ILLEGALITAT DEL PROCÉS DE BARCELONA

Els patriotes de tots els pobles hispànics i un gran nombre de francesos i organitzacions amigues de la nostra causa, s'han mobilitzat per tal d'impedir que Franco pugui assassinar impunement els 80 antifranquistes detinguts a Barcelona.

Dirigides a diverses adrees, han sortit més de 100 lletres amb un miler de signatures. La U.J.R.F., la U.F.P., la C.G.T. i Franco-Espagne han adreçat també lletres a totes les adrees indicades.

El Casal Català de Tolosa ha promogut pel seu compte una intensa mobilització amb el mateix fi.

Signades per l'E.R. de C., el P.S.U. de C., la C.R.R. de C., Estat Català, Acció Catalana, Partit Federal (Secció Catalana), Izquierda Republicana (Secció Catalana), Unió General de Treballadors de Catalunya, Confederació Nacional del Treball (Sub-Comitè Regional de Catalunya), Unió de Rabassaires, Federació de Treballadors de la Terra, Joventut Socialista Unificada de Catalunya, Joventuts de la C.R.R. de C., J.E.R.E.C., F.N.E.C., Unió de Dones de Catalunya, Casal Català, Cultura Catalana Front Nacional, han estat adreçades 20 cartes a Espanya i França protestant pel procés que s'està preparant contra els 80 antifranquistes detinguts a Barcelona.

En aquest sentit, ha fet circular instruccions per tal d'enviar delegacions al Ministeri d'Asser Estrangers de França, a l'Ambaixada de Franco a París, i prop de totes les autoritats competents.

EL MANIFEST DEL P. S. U. I LA U. G. T. DE CATALUNYA

CAP A LA FORMACIÓ DEL CONSELL NACIONAL DE LA RESISTÈNCIA

El Manifest fet públic amb motiu del Primer de Maig pel Comitè Central del P.S.U. i el Comitè de Catalunya de la U.G.T. planteja vigorosament la necessitat de constituir, amb la urgència que el cas requereix, el Consell Nacional de la Resistència l'interior de Catalunya.

Les lletres que li són més àmplies públiques creixen cada dia i llurs accions són més àmplies i decidides. Extenses capes que abir encara romanien passives es mobilitzen en aquesta gran tasca nacional i patriòtica perquè la defensa de la República s'identifica cada vegada més amb la defensa de la independència i sobirania nacional, amb la defensa de Catalunya i de les seves llibertats nacionals.

Si certs homes —els Prieto-Terradellas i llur banda de capituladors— que representen la República ian traït per a servir interessos bastards, els obrers i els pàgesos de casa nostra, els intel·lectuals progressius i els menestrals, els dones i els joves dels pobles hispànics segueixen fidels al gran ideal de veure la pàtria lliure i sobirana, feliç i progressiva en un règim republicà i democràtic.

Aquesta gran lluita nacional per la República i les llibertats nacionals de Catalunya es manifesta principalment en les vagues dels nostres obrers i les protestes dels pàgesos, les lluites i sabotatges del moviment guerriller, les manifestacions de les dones i dels joves, en tota una munió de fets que mantenen encesa la flama de la llibertat i de la protesta antifranquista del nostre poble.

La lluita creix en intensitat i organització i els patriotes de totes les ideologies s'uneixen en un comú anhel: restablir la República, foragitar i anihilar Franco i el seu

Prossegueix la mobilització democràtica per a salvar els vuitanta lluitadors democràtics que el franquisme vol assassinar

La campanya en favor dels vuitanta patriotes que es troben empresonats a la Model de Barcelona i que el franquisme vol assassinar, prossegueix amb gran entusiasme i intensitat arreu del món.

Entre les diverses notícies rebudes donant compte d'aquesta gran mobilització democràtica i de condemna contra el bàrbar terror franquista, reproduïm les següents:

ELS METAL·LÚRGICS DE NANTERRE

Els obrers espanyols que treballen en una fàbrica metal·lúrgica de Nanterre han celebrat una reunió al final de la qual han votat una resolució de protesta contra el procés que es prepara a Barcelona contra els 80 patriotes detinguts a la Model.

Aquesta notícia ha estat comunicada — després — per Ràdio París en la seva emissió del dia 27 d'abril.

LES GESTIONS DE « SOLIDARITAT ESPANYOLA »

La Junta Central de Solidaritat Espanyola a França ha enviat circulars a totes les seves organitzacions a França per tal que prenguin en llurs mans la mobilització de tots els republicans i amics de la nostra causa per a impedir que Franco pugui assassinar els 80 republicans patriotes detinguts a Barcelona.

EL QUAI D'ORSAY DONA INSTRUCCIONS AL CÒNSOL DE FRANÇA A BARCELONA

El Ministeri d'Asser Estrangers de la República Francesa ha comunicat a la Federació Nacional de l'Edificació (C.G.T.) que, d'acord amb els desigs expressats per aquesta Federació en la seva carta del dia 8 d'abril, el ministre d'Asser estrangers ha donat instruccions al representant de França a Barcelona perquè intervingui a favor dels 80 patriotes detinguts.

UNA GESTIÓ DEL SENYOR MARTÍNEZ BARRIO

Contestant a la carta que l'Agrupació de Treballadors Mercantils Espanyols a França (U.G.T.) ha adreçat al senyor President de la República Espanyola, el secretari de la Presidència ha contestat indicant que per part del President de la República s'estan realitzant gestions prop de les Cancelleries perquè intervinguin a favor dels 80 patriotes detinguts a Barcelona.

LA MOBILITZACIÓ A PERIGUEUX

Comuniquen de Perigueux que les organitzacions polítiques franceses, de totes les ideologies, des del M.R.P. al Partit Comunista francès, han enviat lletres de protesta a les Ambaixades d'Espanya demanant llur intervenció a favor dels 80 patriotes detinguts a Barcelona.

Diversos consellers municipals de Perigueux han adreçat cartes als consellers municipals de Barcelona; l'alcalde de Perigueux a l'alcalde de Barcelona; els diputats del Departament al governador civil de Barcelona, etc., demanant que els 80 processats de Barcelona siguin jutjats per un tribunal civil.

L'ANIVERSARI DE LA CAPITULACIÓ NAZI

El proper dia 8 d'aquest mes farà tres anys que fou signada la capitulació de l'Alemanya hitleriana.

En aquest tercer aniversari d'aquell fet històric volem recordar els mots pronunciats, en una conferència a Mèxic, pel company Joan Comorera:

« La derrota militar del nazisme —va dir el secretari general del P.S.U. de C. el mes d'abril del 1944— no és la derrota política del capital monopolista. »

La justesa d'aquests mots poden ésser constatats cada dia per tots els democràtics.

« Le Journal d'Aubervilliers » contra aquest nou crim franquista

El setmanari local « Le Journal d'Aubervilliers » publica en la seva edició del diumenge dia 24 d'abril un editorial dedicat a la mobilització contra la condemna dels 80 patriotes detinguts a Barcelona. Crida els habitants d'Aubervilliers a adreçar lletres a les adrees assenyalades i a mobilitzar tots els mitjans per tal d'impedir aquest nou crim del franquisme.

A la foto: Von Keitel signa a Berlín la capitulació hitleriana davant dels representants de les Nacions Unides

El capital monopolista cerca avui, per tots els mitjans, frustrar, en els diferents pobles alliberats i arreu del món, els resultats de la victòria militar assolida contra el nazi-feixisme.

« Avançada la pau, el desenvolupament democràtic dels pobles. Treballa per reconstruir una Alemanya capitalista i malda per preparar una nova guerra contra els països de nova democràcia, contra la Unió Soviètica. »

No compta, però, que les forces que estimen la pau i volen la democràcia són les més fortes i que triomfaran!

EL SENYOR JOSEP TERRADELLES VOL SALVAR LES ESSÈNCIES DEL RÈGIM FRANQUISTA

Cal insistir. La capitulació, la pau i la democràcia, la meta que parla d'acabar amb Franco com sigui, tot plegat no duu a altra cosa que a salvar les essències del franquisme.

I què vol dir salvar les essències del franquisme? Vol dir mantenir intacta l'actual situació econòmica i política dels pobles hispànics imposada pel règim terrorista de Franco.

Vol dir, amb només una emblanquinada a la façana de l'edifici del feixisme espanyol, mantenir el règim que ha assassinat a Espanya totes les formes de ciutadania, totes les llibertats dels pobles que la integren, que ha esborrat d'un cop de sabre les autonomies de Catalunya i Euzkadi, que ha posat fora de llei la U.G.T. i la C.N.T., els Sindicats dels pàgesos, les Cooperatives, els partits obrers i republicans, que ha deixat el país sense premsa lliure, sense escola i sense pa.

Que ha convertit Espanya en un cementiri i una presó on hi ha enterrats o engrillonats els millors fills del país.

I per què tantes malvestats i tanta tragèdia? Per destruir l'obra política i social de la República, la legislació republicana que donava terra a milions de pàgesos, que assegurava les llibertats sindicals dels treballadors hispànics, que donava forma al dret a la cultura sense cap discriminació social, que garantia la llibertat de consciència de tots els ciutadans, que feia de la dona una ciutadana jurídicament apta a totes les activitats de la vida nacional.

La República que a Espanya havia decretat la mort del pretorisme dels fills dels terratinents que havien convertit l'Exèrcit en una policia al servei dels interessos dels latifundistes, dels banquers i de l'Església i no de la pàtria, la República que matava el càncer del caciquisme, que parava els peus dels bisbes massa enamorats de la política.

Tota aquesta Espanya negra, pre-toràna i explotadora dels pobles hispànics, que mata de fam milions de treballadors i que s'ha venut tants trossos de la independència i de la sobirania nacionals, és la que pactà amb Hitler i Mussolini la sublevació militar-feixista que, tot encimbellant Franco, obrí les portes del nostre país a la invasió estrangera, primer acte de la segona guerra mundial.

El franquisme és, doncs, el conjunt de les forces que van assegurar Franco al Poder perquè fos el cap visible del règim que ha vingut a restablir, amb més abusos que no pas abans, el domini dels interessos amenaçats per la legislació republicana. El preu d'aquesta contrarevolució ha estat que Espanya, de se-

ELS PATRIOTES DEL LENGUADOC UNÀNIMES CONTRA LA ILLEGALITAT DEL PROCÉS DE BARCELONA

Els patriotes de tots els pobles hispànics i un gran nombre de francesos i organitzacions amigues de la nostra causa, s'han mobilitzat per tal d'impedir que Franco pugui assassinar impunement els 80 antifranquistes detinguts a Barcelona.

Dirigides a diverses adrees, han sortit més de 100 lletres amb un miler de signatures. La U.J.R.F., la U.F.P., la C.G.T. i Franco-Espagne han adreçat també lletres a totes les adrees indicades.

El Casal Català de Tolosa ha promogut pel seu compte una intensa mobilització amb el mateix fi.

Signades per l'E.R. de C., el P.S.U. de C., la C.R.R. de C., Estat Català, Acció Catalana, Partit Federal (Secció Catalana), Izquierda Republicana (Secció Catalana), Unió General de Treballadors de Catalunya, Confederació Nacional del Treball (Sub-Comitè Regional de Catalunya), Unió de Rabassaires, Federació de Treballadors de la Terra, Joventut Socialista Unificada de Catalunya, Joventuts de la C.R.R. de C., J.E.R.E.C., F.N.E.C., Unió de Dones de Catalunya, Casal Català, Cultura Catalana Front Nacional, han estat adreçades 20 cartes a Espanya i França protestant pel procés que s'està preparant contra els 80 antifranquistes detinguts a Barcelona.

En aquest sentit, ha fet circular instruccions per tal d'enviar delegacions al Ministeri d'Asser Estrangers de França, a l'Ambaixada de Franco a París, i prop de totes les autoritats competents.

ALS ONZE ANYS D'UN CRIM INQUALIFICABLE ANTONI SESE ASSASSINAT PER FAISTES I POUIMISTES

Aquests dies fa onze anys que la púrria dels desclassats del P.O.U.M. i de la F.A.I. cosa a trets el gran dirigent de la classe obrera catalana Antoni Sese, membre del C.C. del P.S.U. de C., secretari general de la U.G.T. a Catalunya.

Aquest assassinat constituïa la darrera extremada de l'infame aixecament faïsto-trotsquista contra la República, crim que ha passat a la història amb el nom de putx del 3 de maig i que constituïa una de les traïcions i de les vergonyes més extraordinàries de la nostra guerra.

Els instruments de la Falange i de Hitler que havien assassinat Roldan Cortada a darreries d'abril del 1937, van tacar els carrers de Barcelona de sang per tal que l'enemic feixista tingués els braços més llurs per a prendre Eibao.

Venuda la criminal sublevació trotsquista-faïsta a Barcelona, Antoni Sese, anava a prendre possessió del seu càrrec de conseller del Govern de Catalunya per tal d'aportar, amb la seva intel·ligència i el seu patriotisme, la veu dels 500.000 agitats catalans a l'obra de continuar una guerra a la qual era tan necessària l'aportació de la classe obrera.

Al cap d'onze anys d'aquest

tre costat una figura del temps d'antany, membre del nostre Comitè Central i secretari general de la U.G.T. a Catalunya.

Un grup de pagesos ens escriuen

La Direcció del nostre portaveu ha rebut la carta i la crida signada per un grup de rabassaires catalans i que ens plan de reproduir:

Paris, 29 d'abril del 1948.

Senyor Director de « Lluita ».

Distingit compatriota:

M'és grat posar a la vostra disposició el text adjunt de la convocatòria que els signants adreçem als rabassaires que ens trobem a França, amb el prec que vulgueu donar-li publicitat des de les pàgines del periòdic que tan mercedament dirigiu.

Estem segurs que el que us demanem és un servei a la causa de la lluita antifrancquista, de la pàgesia catalana, del poble de Catalunya i de la República.

Rebeu a la bestreta el nostre agraïment personal i col·lectiu. Resta ben fraternalment vostre

E. MASSIP.

Companys rabassaires! Pagesos de Catalunya que ens trobem a França!

Companys: Després d'un examen detingut de la situació en què es troba la nostra pàgesia i tot el nostre poble sota el franco-falangisme, els assaïnats hem decidit convocar-vos a una reunió-assaïment per a estudiar i resoldre en comú les tasques i obligacions que el nostre patriotisme ens planteja davant de la situació present.

El règim de Franco i Falange ha transformat en sentit feixista la configuració social i econòmica que el camp català havia adquirit amb el nostre règim autònom i republicà. Ha liquidat la legislació agrària de la Generalitat, i durant i abans de la guerra, eliminat el nostre sistema cooperatiu, democràtic i popular i ha imposat per substituir-lo unes « hermandades » de direcció vertical, catuses de lladres i estraperlistes. Ha sotmès la pàgesia a un nou règim feudal: salaris baixos, contractes de conreu abusius, « premi i castig » als treballadors a judici del propietari, del jerarca de Falange i del caporal de la guàrdia civil. Ha fet caure progressivament la producció agrícola, ha privat d'adobos els pagesos, ha determinat el desequilibri dels productes agrícoles en relació als industrials, ha provocat la despoblació del camp. Els grans propietaris de la terra són, altra vegada, els qui decideixen el sistema tributari carregant la petita i mitjana propietat. La taxa i la requisita són les formes legals dels saqueigs que sofren la pàgesia.

El règim de Franco i Falange ha hipotecat la independència d'Espanya, la sobirania del poble de Catalunya, l'imperialisme anglosaxó i americà. La millor producció, agrícola és sotstrada del nostre país sense cap compensació, mentre el nostre poble és obligat a alimentar-se per sota del mínim que exigeix el cos humà. Productes tan preciosos com l'oli d'oliva, l'ametlla i l'arross, la vinya, el taronja, i els seus gairebé suprimits del mercat nacional i portats a mercats estrangers a preus més baixos que els dels mercats nacionals. D'aquesta manera els jerarques falangistes realitzen negoci fabulosos mentre arruïnen el camp de Catalunya i empobrecen la població, particularment els treballadors, a efectes dels monopòlists anglosaxons. Aquests, avui, dirigeixen en aló fonamental la producció i la distribució de la nostra agricultura i aspiren a dirigir-la de manera permanent i completa.

Entra aquesta política lluita per tots els mitjans al seu abast la pàgesia catalana i en aquesta lluita hi té un lloc de primer pla la nostra Unió de Rabassaires.

Fets de lloc arreu de Catalunya: al Baix Ebre i al Montsià, a Bellisó i Omellons, a Pèira i a Martorell, al Maresme i al Baix Llobregat, a Granollers i a Vic, en tots els llocs els pagesos catalans, de la Unió de Rabassaires i de la Federació de Treballadors de la Terra fraternalment lluitant contra el règim terrorista de Franco i Falange. A més, els nostres companys de Catalunya són un suport magnífic dels nostres guerrillers que troben en masses i en cases de camp amagatall segur i centres de proviment.

Entra aquesta política lluita per tots els mitjans al seu abast la pàgesia catalana i en aquesta lluita hi té un lloc de primer pla la nostra Unió de Rabassaires.

Es evident que aquest ha estat sempre l'objectiu de tots els militants de l'Unió de Rabassaires que ens trobem a França. I si aquest objectiu no ha pogut manifestar-se obertament i amb resultats útils a la lluita dels nostres companys de l'interior, no ha estat pas per manca de suggeriments i propostions concretes repetides, sinó perquè aquestes sug-

LA F.A.I., CINQUENA COLUMNA INFILTRADA EN EL MOVIMENT OBRER

Vosaltres sabeu, companys de la C.N.T., que la República a Espanya no va satisfer, ni molt menys, les aspiracions de les més àmplies masses obreres i pagesos del país. Això, però, no fou el resultat d'una mala vegada atacada la República pel feixisme i la reacció interior i exterior, no la defensa tot el poble, i en primera línia, els treballadors de la ciutat i del camp. Aquests últims que si Franco guanyava ell i els pobles hispànics viurien molt més pitjor, com així ha passat.

Unicament estaven contra la República, ultra els imperialistes de tota mena i els de la « no-intervenció », els terratinents, grans industrials, banquers, alceats i altres reaccionaris. És clar que aquestes forces s'afegiren els de la cinquena columna composta de tots

els detritus socials capaços de vendre's sempre a aquells que millor els paguen.

La República va tenir molts enemics, però, repetim, tota la gent honrada, sense distinció d'idees ni de condició social, la va defensar patriòticament i la defensa encara molta d'ella amb les armes a la mà. I, encara ho tornem a dir per tal de retenir ben bé aquesta idea, els que millor respongueren contra l'atac franquista foren els obrers i els pagesos, malgrat que la República no havia satisfet llurs aspiracions.

Vosaltres sabeu també, companys de la C.N.T., que la Unió Soviètica s'ha fet una Revolució molt més avançada que la del 14 d'abril del 1931 a Espanya.

Aquesta Revolució ha alliberat de l'opressió imperialista la sisena part del món, amb la qual cosa ha assegurat la independència i la sobirania nacional dels pobles de la U.R.S.S., constituïts per diverses races, iguals en drets. Ha socialitzat tota la riquesa del sol i del subsòl i ha abolit així l'opressió de l'home per l'home. Ha fet que la ciència, l'art, la literatura, la música, la tècnica, la cultura en general, siguin patrimoni de tots els ciutadans, acabant amb la injustícia que ho feren sota d'una casta social. I, sobretot, aquesta Revolució confia la seva defensa en els llocs més importants —l'exèrcit, la policia, direccions d'empreses, comunicacions, etc.— als revolucionaris més segurs i conscienciosos dels quadres d'extracció obrera i pàgesa.

Qui ha anat i va encara d'una manera conseqüent contra aquesta Revolució?

Vosaltres sabeu, companys de la C.N.T., que són els imperialistes de tota mena, que han perdut les tones d'or que guanyaven amb el petroli de Baci, el carbó del Dombes, les inexhauribles fonts de riquesa de l'Àsia Central, el gran mercat que per a Rússia i la Unió Soviètica són els habitants dels quals xuclaven la sang amb una explotació iniqua. Vosaltres sabeu que van contra aquesta Revolució els grans propietaris que han vist llurs camps de blat de Rússia i d'Ucraina convertits en colònies i sovietsos. Que van contra aquesta Revolució els grans propietaris que han vist llurs castells i palaus de Crimea, del Caucaus, de Geòrgia i altres pobles en Cass de Repòs i Sanatorijs per als minaires, metal·lúrgics, tèxtils, tipògrafs, escriptors, artistes, homes de ciència, etc.

Això és un fet innegable. Però suposeu ara per un moment que, malgrat aquests avantatges revolucionaris —molt superiors, cal reconèixer-ho, als del 14 d'abril a Espanya—, els obrers i els pagesos i altres treballadors que ens no estiguem prou satisfets. Això és del tot possible, car aquests treballadors s'anaven cada dia més per a millorar i fer avançar llur règim cap a formes més progressives. Però suposeu també —i això és un altre fet innegable— que els imperialistes, els feixistes i els reaccionaris de l'interior i de l'exterior els ho impedisin atacant-los de mil maneres diferents.

Què és el deure de tots aquests treballadors i dels treballadors de tot el món és defensar aquesta pàtria i aquest règim amenaçats?

Resposta en vosaltres, companys de la C.N.T., és sens dubte, afirmativa, perquè la defensa fou també la defensa per part vostra de la República espanyola, com afirmativa fou també la solidaritat de tots els treballadors i homes progressius del món envers el nostre poble.

Doncs bé. La resposta de la F.A.I. és negativa. I la F.A.I., companys de la C.N.T., preté parlar en nom vostre.

I no sols és negativa la resposta de la F.A.I. —cosa que la situació en una posició neutral també blasfemable—, sinó, allò que és pitjor: la F.A.I. pren una posició bel·ligerant contra la Revolució soviètica, contra la Unió Soviètica, afegeint llurs calúrnies i mentides a les dels imperialistes, terratinents i grans ducs expropiats, els quals mai, ni un moment, des del 1917, no han deixat d'atacar-la sense miraments, adhuc enviant-la, volent impedir el seu desenvolupament progressiu.

Si la F.A.I. fos una organització de gent honrada, encara que no estés tan feixista com la que la Revolució soviètica representa, no es posaria al costat de llurs enemics mortals, perquè després de tot, en el món, ni els pobles ni els treballadors no tenen altre punt de defensa més sòlid, ni altre exemple en el qual aprendre de quina manera es

passa victoriosament del capitalisme al socialisme i de quina manera s'assegura també victoriosa la independència i les conquestes revolucionàries, primer durant la guerra d'intervenció de quinze Estats i després durant la invasió nazi-feixista.

Es que hi ha algun altre poble o alguna altra revolució que ens doni millors exemples?

Pots ser la F.A.I. creu que el millor exemple revolucionari és el de « las colectividades de Aragón », explotades i robades pel desertor faict Ascaso. Pots ser la F.A.I. creu també que el millor exemple de força armada per a defensar el seu gualtatisme revolucionari són les patrulles de control, que feren excursions com les de la Fàtarella.

Com sigui, però, que la F.A.I. no és una organització de gent honrada, no es tracta el seu d'un gualtatisme revolucionari —un gualtatisme hom pot al cap i a la fi ajudar a esclair-lo—, sinó d'una «disfressa» amb la qual s'amaga el mal que s'amaga el de més vil traïció. S'hi amaga la cinquena columna.

I així com els oriats fidels als senyors són pitjors que aquests, la cinquena columna és la més repulsiu.

Els companys de la C.N.T. es donen cada vegada més compte i van comprenent també cada dia millor certes actituds faistes durant la nostra guerra, com per exemple l'abandonament del front i l'atac organitzat per la F.A.I. i el P.O.U.M. en els moments en què Franco emprenia l'ofensiva contra Bilbao.

Els companys de la C.N.T. van comprenent també per què Diego Abad de Santillan, un dels més qualificats dirigents de la F.A.I. defensava una entesa amb els falangistes.

Els companys de la C.N.T. van comprinant encara més per què un altre dels més qualificats dirigents de la F.A.I., García Pradas, va pactar amb Franco i Falange el lliurament de la República, la « pau honrosa » que ha costat dols de sang dels millors fills del nostre poble. D'aquí l'esforç defensiu de la F.A.I.

de voler « justificar » davant obrers comunistes la seva marxa cap a la República. « Lluita » ho denunciava amb mal pas dient que en un moment coincidir a « Solidaridad Nacional », « Solidaridad Obrera », « Solidaridad Obrera ».

Ara l'editorial —no res del 30 d'abril, ràbionament viciat, intenta « justificar » el vant dels obrers comunistes i hipòcritament:

« Con duelo en el alma rechazado esa Revolución... »

« Con duelo en el alma »? Cal convenir, doncs, que la porta dintre del seu cos falangista, dels terratinents, dels grans ducs tsaristes, d'imperials significats com Truman i Stalin, sí, allò que és pitjor, de tan odiats com Hitler, Mussolini i Franco, els quals « han » i es distingien tant pel que fa a duelo en el alma » per llurs terris, fabricues, bancs i « perdidos ».

El senyor Josep TERRADELLA vol salvar les essències del règim franquista

(Ve de la pàg. 1)

sortit el senyor Terradellas, al qual els diners i la por de perdre'ls el senyor Terradellas intenta convertir-se en un enemic de les llibertats nacionals de Catalunya i d'aliar-se amb el tradicional enemic de les llibertats del poble base, Indalecio Prieto.

Per això el senyor Terradellas s'ha tornat tan enraonat, calca tan el llenguatge i l'estil del difunt Cambó, fa de « La Humanitat » una « Veu de Catalunya » tan anticatalana, tan reaccionària i tan enemiga de la classe obrera com l'òrgan de la Lliga en els seus bons temps.

Un tast del que diem és la línia anticontra que el senyor Terradellas fa imprimir a les pàgines de « La Humanitat », a base, per exemple, de fer escriure als seus redactors ditrambes a Indalecio Prieto, el qual, repetim, s'ha distingit tant per la seva enemiga de les llibertats i de la classe obrera dels altres pobles hispànics. De fet, les seves columnes lloant la política imperialista dels Estats Units o tot dient que la solució del problema del poble espanyol està a les mans dels anglosaxons, quan en realitat està en la mà de la classe obrera hispànica. I un home que aspira a ésser el « ministre català », quina autoritat té per parlar de partits de disciplina catalana?

Un altre tast dels punts d'avantatge que el senyor Terradellas ha concedit a la criminal gent que amb la capitulació voldria salvar les essències del franquisme, aquest statu quo que permetria l'esclavitud del nostre poble sota altres formes que les d'ara, però que vindria a ésser el mateix o pitjor, és aquesta dissolució de la Generalitat, antipolítica i antipatriòtica del Govern de la Generalitat, l'autor principal de la qual no és altre que el plutocràtic que tan subrepticament ha assolat la secretaria general del partit d'Esquerra Republicana.

El senyor Terradellas ha anat a l'últim de pressa que el senyor Prieto, puix que aquest no ha pogut encara dissoldre els governs de la República i d'Euzkadi. En canvi, el senyor Terradellas i el grup de capitatadors que el segueix han imposat

antipatriòticament la crisi de la Generalitat.

El pitjor encara del cas és que el senyor Terradellas intenta arrossegar l'E.R. de C., el partit dels Presidents Macià i Companys, en aquesta política de capitulació.

Estem segurs, però, que els mil-

lions d'E.R. de C. no seguiran el senyor Terradellas, puix que la cap català que vulgui una llunya solmesa a les forces reaccionàries de l'interior i de l'exterior, la qual cosa és justament on duu la política de capitulació del senyor Terradellas.

La voluntat de les masses republicanes i antifrancquistes

(Ve de la pàg. 1)

AQUESTA voluntat del nostre poble, lluitador i heroi, no pot ésser ignorada ni tampoc menyspreada pel senyor Josep Irla. Aquest ha de pensar que, en política, la voluntat de les masses ha d'ésser escoltada si es vol reeixir en la tasca empresa i si es vol servir els interessos d'aquestes masses.

Avui, el senyor Josep Irla està davant del següent dilema: servir mansoinament els plans del grup de capitatadors i liquidacionistes del senyor Josep Terradellas i els seus « marshallians », profanant el nom del senyor Juan Negrín?

Es que se'n pot emprar d'altre que no la perllongació a la crisi de la Generalitat fàcilment plans de tots aquells que volen veure el recobriment d'una Catalunya lliure i progressiva, d'una Espanya sobirana i democràtica?

Nosaltres no tenim cap dubte en els medis oficials del carrer Washington de París —estatge alguns voldrien DEFINITIU de la Generalitat—, hi hagi més incertesa que no pas predisposició a servir, com cal, la causa que de sa Catalunya agermanada amb els altres pobles hispànics!

Contra aquesta inconsciència P.S.U. de C. lluitarà amb energia sentimentalisme ni deflexió.

Lluitarà, a l'interior del país, agrupar tots els patriotes catalans dintre d'un Consell Nacional de Resistència combatent!

Lluitarà, fora de Catalunya, a assolir que la Generalitat, amb la constitució d'un Govern combatent, sigui un factor primordial d'ajuda a la resistència republicana i antifrancquista —nacional pel seu lumb—, de casa nostra!

Així és com serem fidels a la lluita d'aquestes masses, les que sense distinció d'ideologies, van a enderrocar el franquisme, a liquidar els claudicadors, a premiar els pensables per a poder recobrir llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya.

Una bona crida

Com es pot veure per la carta que l'encapala, amb el prec de publicar-la, hem rebut el text d'una crida que un grup de pagesos, militants de la Unió de Rabassaires, adreçen a tots els rabassaires i a tots els pagesos catalans que es troben a França.

Una crida que respon a un propòsit, que ve a omplir un buit important en els rengles de la nostra emigració combatent.

La pròpia saba que ha fet de la Unió de Rabassaires un factor de progrés social, i les seves arrels de catalanitat, democràtiques i republicanes la fan substancialment amb el combat antifrancquista.

Per això la salutem amb el fraternal entusiasme del company de lluita al servei d'una mateixa causa.

Del contingut de la crida que comentem es desprenen que els rabassaires que en són signants no han pogut consentir per més temps que fossin falsat el veritable sentit de llur Organització.

Tenia per al nostre Comitè Central el manifest del primer de febrer d'enguany denunciava Pau Padró com un peó dels agents de la capitulació i que no representa ningú.

Avui són els propis rabassaires els que denuncien el propòsit de Padró de lligar la Unió de Rabassaires a la mateixa política a la qual s'ha lligat ell.

El neguit que ha impulsat els rabassaires a una tal actitud serà sense cap dubte, saludable a llur pròpia Organització i a la causa del nostre poble.

Per la decisió dels militants que li són fidels, llur aclarant majoria, la Unió de Rabassaires serà salvada d'ésser arremetida al camp de la capitulació. Serà, tanmateix, a l'exili com ho està a Catalunya, incorporada a la lluita activa contra Franco i Falange, per la defensa de les Institucions republicanes i catalanes. Contribuirà en forma efectiva al gran moviment de resistència de l'interior del país, a la creació del Consell Nacional de la Resistència.

Ens n'és penyor, junt amb la crida que publiquem, la conseqüència amb la qual han lluitat sempre els nostres pagesos en defensa de la llibertat i del benestar del nostre poble.

gerències han topat sempre amb l'oposició sistemàtica de Pau Padró.

Aquest, abusant d'una funció directiva de caràcter patriòtic, ha pretès que hem tingut els companys de França. Ha negligit la responsabilitat que atany a la nostra Organització en la lluita contra Franco i Falange, contra la mediatització estrangera, en la defensa de la República i de les llibertats nacionals de Catalunya. Pau Padró s'ha lligat a la política de capitulació que propugna la reacció interior i internacional i ha pretès lligar la Unió de Rabassaires a la mateixa política.

Els rabassaires i altres pagesos de Catalunya no podem i no volem solament la República, sinó també d'organitzar-nos i lluitar contra els grans propietaris explotadors i que fins durant la guerra d'alliberament contra els sublevats franquistes i els feixistes italo-alemanys, han estat i són democràtic popular que Catalunya és un país unitament amb els altres pobles d'Espanya, que vam veure per primera vegada assolides les aspiracions nostres i dels nostres pares de posseir la terra, d'usufruit la plena propietat de la terra, més intensament, per aprofit de les nostres famílies i de tot el poble.

Es això mateix que avui veiem que es realitza en els països de democràcia popular, on amb la lluita dels obrers i pagesos, la pàgesia i els sectors populars han acabat amb la reacció feixista i realitzat profundes reformes agràries que donen la terra al pagès i esdevenen la base ferma de la democràcia i del progrés il·limitat de tot el poble.

Per assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

Per a assolir-ho, companys, hem de lluitar! Cal no donar treu a Franco i Falange! Cal recobrar la República i les llibertats nacionals de Catalunya! Cal eliminar la intervenció estrangera del nostre país! Cal denunciar sense contempcions els agents de la capitulació!

Companys rabassaires de França. Els nostres companys de Catalunya planten cara a l'enemic a costa de llur benestar, de llur llibertat i de llurs vides. Del llur i del nostre esforç, unit al de tot el poble, depèn el nostre ràpid triomf!

LE BOULOU

Els republicans de tots els pobles hispànics celebraren el passat dia 14 d'abril la commemoració de la proclamació de la República amb una desfilada en la qual prengueren part, ultra moltíssims republicans espanyols, una delegació del Consell municipal i un bon nombre de francesos amics de la nostra causa.

Després de la desfilada hi hagué un acte a la sala de festes en el curs del qual prengueren la paraula l'alcalde de Le Boulou, un delegat de la C.G.T. i un representant dels republicans espanyols.

LA GRAN CONSPIRACIÓ CONTRA LA UNIO D'...

Descriu l'arribada d'Arcàngel durant aquest període, el capità Cudany (1), membre del cos expedicionari nordamericà, ha escrit en el seu llibre « Arkhangel: The American war with Russia » (Arcàngel: La guerra dels Estats Units contra Rússia) que « tothom era oficial, hi havia espionatge, innombrables oficials tsaristes que no podien caminar de febrer d'enguany denunciava Pau Padró com un peó dels agents de la capitulació i que no representa ningú.

Avui són els propis rabassaires els que denuncien el propòsit de Padró de lligar la Unió de Rabassaires a la mateixa política a la qual s'ha lligat ell.

El neguit que ha impulsat els rabassaires a una tal actitud serà sense cap dubte, saludable a llur pròpia Organització i a la causa del nostre poble.

Per la decisió dels militants que li són fidels, llur aclarant majoria, la Unió de Rabassaires serà salvada d'ésser arremetida al camp de la capitulació. Serà, tanmateix, a l'exili com ho està a Catalunya, incorporada a la lluita activa contra Franco i Falange, per la defensa de les Institucions republicanes i catalanes. Contribuirà en forma efectiva al gran moviment de resistència de l'interior del país, a la creació del Consell Nacional de la Resistència.

Ens n'és penyor, junt amb la crida que publiquem, la conseqüència amb la qual han lluitat sempre els nostres pagesos en defensa de la llibertat i del benestar del nostre poble.

El 22 de juliol, es va tenir la notícia que el regiment rus del districte d'Omga s'havia sublevat i que s'havia passat als rengles dels bolxevics.

Als Estats Units, eren cada dia més les veus que s'elevaven per demanar la retirada de les tropes nordamericanes de Rússia. L'onada continua de la propaganda antibolxevica a Rússia, i de les dones i de les famílies que no comprenien per què, un cop acabada la guerra, llurs marits o llurs fills havien de prendre part a una companyia indecisa i misteriosa en els deserts de Sibèria o en les planícies de Múrmansk i d'Arcàngel. L'estiu i la tardor del 1919, van arribar a Washington delegacions procedents de totes les ciutats dels Estats Units per veure llurs diputats i demanar que es repatriés els soldats nordamericans que eren a Rússia. Aquestes manifestacions van tenir ressò al Congrés.

El 5 de setembre del 1919, el senador Borah va fer ús de la paraula per declarar: « Senyor President, que jo sé bé que no estem pas en guerra amb Rússia. El Congrés no ha declarat la guerra ni el Govern ni al poble rus... I tanmateix, per bé que no estem en guerra amb Rússia, per bé que el Congrés no ha declarat la guerra, nosaltres la fem al poble rus. Tenim un exèrcit a Rússia, subministrem municions i material a altres forces armades en aquest conflicte que el mateix i demanem que prengren les armes amb aquest objectiu... No hi ha cap justificació legal ni moral per a sacrificar aquestes vides això constitueix una violació dels principis d'un Govern lliure ».

El 7 de juliol, es va produir una insubordinació a la Tercera Companya del Primer Batalló de la Legió anglo-estava i en lladros del Quart Regiment d'Infanteria del Nord, que estava de reserva a la riba dreta del Duina. Dues oficials britànics i quatre oficials russos foren morts i dos oficials britànics i dos oficials russos ferits ».

« El 22 de juliol, es va tenir la notícia que el regiment rus del districte d'Omga s'havia sublevat i que s'havia passat als rengles dels bolxevics. Als Estats Units, eren cada dia més les veus que s'elevaven per demanar la retirada de les tropes nordamericanes de Rússia. L'onada continua de la propaganda antibolxevica a Rússia, i de les dones i de les famílies que no comprenien per què, un cop acabada la guerra, llurs marits o llurs fills havien de prendre part a una companyia indecisa i misteriosa en els deserts de Sibèria o en les planícies de Múrmansk i d'Arcàngel. L'estiu i la tardor del 1919, van arribar a Washington delegacions procedents de totes les ciutats dels Estats Units per veure llurs diputats i demanar que es repatriés els soldats nordamericans que eren a Rússia. Aquestes manifestacions van tenir ressò al Congrés. El 5 de setembre del 1919, el senador Borah va fer ús de la paraula per declarar: « Senyor President, que jo sé bé que no estem pas en guerra amb Rússia. El Congrés no ha declarat la guerra ni el Govern ni al poble rus... I tanmateix, per bé que no estem en guerra amb Rússia, per bé que el Congrés no ha declarat la guerra, nosaltres la fem al poble rus. Tenim un exèrcit a Rússia, subministrem municions i material a altres forces armades en aquest conflicte que el mateix i demanem que prengren les armes amb aquest objectiu... No hi ha cap justificació legal ni moral per a sacrificar aquestes vides això constitueix una violació dels principis d'un Govern lliure ».

El 7 de juliol, es va produir una insubordinació a la Tercera Companya del Primer Batalló de la Legió anglo-estava i en lladros del Quart Regiment d'Infanteria del Nord, que estava de reserva a la riba dreta del Duina. Dues oficials britànics i quatre oficials russos foren morts i dos oficials britànics i dos oficials russos ferits ».

L'Administració nordamericana de socors

Les actuals accions guerrilleres s'ón el prelude de grans victòries

Hi ha gestes que queden gravades amb lletres de foc als annals de la història d'un poble. Qui pot dubtar que la lluita dels soldats sense uniforme de la República, dels nostres heroics guerrillers, omplena unes de les pàgines més riques de contingut patriòtic de la història espanyola?

Combats guerrillers de Terol, Cuenca, Castelló i Baix Ebre, de Galícia i de Granada, de Lleó i de Catalunya... de tantes i tantes regions i contrades d'Espanya on la terra crema sota els peus dels falangistes!

Regions guerrilleres en les quals oneja la bandera de la República, orgullida i intrèpida malgrat totes les expedicions militars de càstig, invencible com solament ho és el poble!

Muntanyes i planes de la nostra terra, fogars de la reconquesta i recobrament nacional!

Heroics capitans guerrillers, modestos soldats de la República, pagesos que els ajuden i recolzen!

Heu's ací Espanya. L'Espanya democràtica, republicana i popular. La veritable Espanya, la que parlarà dies millors, de festa i joia per a tots els pobles hispànics.

Que lluny són ja aquells dies —tràgics i negres— que veien els nostres exercits lliurats per la traïció, delmats i perseguits amb fúria homicida per la sobèrbia dels que creien que llur dominació duraria mil anys!

Aleshores, però, neixien ja els primers núclis guerrillers, pioners del vast moviment de lluita que aixeca avui la nostra terra. Honor i glòria a aquells precursors, molts d'ells caiguts sota les balès assassines de la Falange, però que no han mort, perquè viuen en el record dels pobles hispànics, més grans que mai, incommensurables en la llegenda popular. Perquè llur sacrifici ha permès la creació d'aquestes Agrupacions de Terol, Castelló i Baix Ebre, de Granada i de Galícia, de Catalunya i d'Extremadura i de tots els punts de la República de règim franquista i que, en molts indrets, mortals per als sicaris de Franco, dicten la justícia popular.

I el moviment guerriller creix, es desenvolupa, es trempa en el foc dels combats, adquireix experiència i força. Els falangistes no poden deturar la seva marxa ascendent, incontentible, victoriosa. Sabotatges contra línies elèctriques i telegràfiques, descarrilaments de trens militars o carregats de material bèl·lic, ajusticament de confidents, de civils i boxins falangistes, combats i més combats amb els nostres guerrillers de la guàrdia civil i del Tercer, de l'Exèrcit i de les unitats especials... lluites i victòries del nostre poble, xopes de sang i de llàgrimes, de sofriments i d'heroismes anònims, precursors del recobrament nacional i de la República.

El règim franquista ho ha intentat tot per tal d'acabar amb el moviment guerriller. Primer foren les forces de la guàrdia civil, boxins escollits d'un règim policia i terrorista. Després, les unitats del Tercer estranger i donant carta blanca als perseguidors i nazis que els componen per a assassinar i saquejar. Franco ha mobilitat els criminals de la Divisió Elava i tots els delinqüents de dret comú que han estat alliberats amb aquest fi. Ni uns ni altres, però, no han pogut anihilar els guerrillers.

Franco s'ha vist obligat a recórrer a l'Exèrcit. S'han organitzat expedicions militars espectaculars, amb estats majors i grans unitats, amb un luxe de forces, de material bèl·lic i equips impressionants. I tampoc no han acabat amb els guerrillers. Ni podran fer-ho, perquè el moviment guerriller és el poble en armes i quan un poble lluita per la seva llibertat és invencible.

Quan hom parla de la trista situació d'instabilitat que travessa el règim franquista, certa gent, premeditadament i covard, pretén dissimular el paper tan fonamental que ha jugat i juga el moviment guerriller. Però, què hauria estat de la nostra pàtria si, seguint l'exemple i les indicacions d'aquests traïdors i resegats de la República, els pobles hispànics haguessin acceptat, resignats i mansos, la dominació de Franco i dels seus sicaris? Els sacrificis d'aquells anys del 1940-41-42 —quan Hitler i Fran-

co semblaven omnipotents— han fet possible les lluites actuals. Han estat la força dels homes d'aquer que avui dirigeixen i componen la columna vertebral del moviment guerriller i de la lluita clandestina. Sense aquells embrions de resistència no hauria estat possible, no seria avui una realitat l'onada incontentible que amenaça ofegar el règim de Franco.

Mai la llibertat de cap poble no ha estat producte de la passivitat ni de la covardia i sempre s'ha conquistat amb la lluita. Els guerrillers de Cuenca, Terol, Castelló i Baix Ebre, de Santander i Lleó, de Catalunya i Bizkadi, de Madrid i Galícia, d'Extremadura i Andalusia, els combatents de la República de tots els indrets d'Espanya esperen amb delit la constitució del Consell Central de la Resistència que ha de dirigir i coordinar eficaçment llur acció alliberadora.

Aquesta promesa dels combatents de l'Agrupació Guerrillera de Lleó és la bandera de combat de tots els patriotes antifranquistes que lluiten per la República:

« Les nostres armes descansaran quan tothom, els de dintre i els de fora, podrem tornar a les nostres llars amb els objectius aconseguits. I el que vindrà, sigui qui sigui, caldrà que compti amb nosaltres. »

El règim franquista ho ha intentat tot per tal d'acabar amb el moviment guerriller. Primer foren les forces de la guàrdia civil, boxins escollits d'un règim policia i terrorista. Després, les unitats del Tercer estranger i donant carta blanca als perseguidors i nazis que els componen per a assassinar i saquejar. Franco ha mobilitat els criminals de la Divisió Elava i tots els delinqüents de dret comú que han estat alliberats amb aquest fi. Ni uns ni altres, però, no han pogut anihilar els guerrillers.

Franco s'ha vist obligat a recórrer a l'Exèrcit. S'han organitzat expedicions militars espectaculars, amb estats majors i grans unitats, amb un luxe de forces, de material bèl·lic i equips impressionants. I tampoc no han acabat amb els guerrillers. Ni podran fer-ho, perquè el moviment guerriller és el poble en armes i quan un poble lluita per la seva llibertat és invencible.

Quan hom parla de la trista situació d'instabilitat que travessa el règim franquista, certa gent, premeditadament i covard, pretén dissimular el paper tan fonamental que ha jugat i juga el moviment guerriller. Però, què hauria estat de la nostra pàtria si, seguint l'exemple i les indicacions d'aquests traïdors i resegats de la República, els pobles hispànics haguessin acceptat, resignats i mansos, la dominació de Franco i dels seus sicaris? Els sacrificis d'aquells anys del 1940-41-42 —quan Hitler i Fran-

co semblaven omnipotents— han fet possible les lluites actuals. Han estat la força dels homes d'aquer que avui dirigeixen i componen la columna vertebral del moviment guerriller i de la lluita clandestina. Sense aquells embrions de resistència no hauria estat possible, no seria avui una realitat l'onada incontentible que amenaça ofegar el règim de Franco.

Mai la llibertat de cap poble no ha estat producte de la passivitat ni de la covardia i sempre s'ha conquistat amb la lluita. Els guerrillers de Cuenca, Terol, Castelló i Baix Ebre, de Santander i Lleó, de Catalunya i Bizkadi, de Madrid i Galícia, d'Extremadura i Andalusia, els combatents de la República de tots els indrets d'Espanya esperen amb delit la constitució del Consell Central de la Resistència que ha de dirigir i coordinar eficaçment llur acció alliberadora.

Aquesta promesa dels combatents de l'Agrupació Guerrillera de Lleó és la bandera de combat de tots els patriotes antifranquistes que lluiten per la República:

« Les nostres armes descansaran quan tothom, els de dintre i els de fora, podrem tornar a les nostres llars amb els objectius aconseguits. I el que vindrà, sigui qui sigui, caldrà que compti amb nosaltres. »

El règim franquista ho ha intentat tot per tal d'acabar amb el moviment guerriller. Primer foren les forces de la guàrdia civil, boxins escollits d'un règim policia i terrorista. Després, les unitats del Tercer estranger i donant carta blanca als perseguidors i nazis que els componen per a assassinar i saquejar. Franco ha mobilitat els criminals de la Divisió Elava i tots els delinqüents de dret comú que han estat alliberats amb aquest fi. Ni uns ni altres, però, no han pogut anihilar els guerrillers.

L'estraperlo de la construcció

Les mateixes estadístiques franquistes revelen l'ensulciada de la indústria de la construcció a Espanya aquest darrer any. En el curs del primer trimestre del 1947 es conce- diren, a Madrid, permisos per a 1.397 obres per un valor de 490.790.666 pessetes. En canvi du-

rant el primer trimestre d'aquest any s'ha autoritzat només 1.321 obres d'un import total de 209.055.985 pessetes, la qual cosa representa una disminució del 57% sobre el valor de les construccions del mateix període de l'any passat.

Pa una dies que amb aquest motiu i per a estudiar les mesures que cal prendre, es van reunir a Madrid els diferents sectors interessats en la construcció. Els reunits van acordar adreçar-se al Govern franquista reclamant que prenguin mesures per al subministre normal de ferro, ciment i carbó per a la construcció i que es solucionin el problema dels transports d'aquests materials, ja que el motiu principal de la baixa en les construccions és la manca d'aquests materials indis-

penables. I mentrestant, Franco es compromet a subministrar el ciment, el ferro i altres materials de construcció necessaris per a bastir a Cadix el Port Porton. Esta clar que al règim franquista tant li fa que els espanyols no tinguin un viure mentre el pugui fer els seus negocis.

ADMINISTRACIÓ
Totes les liquidacions de « LLUITA » i « EDICIONS LLUITA » han d'ésser adreçades al nostre compte postal:

PREUS DE L'ABONAMENT
Preu actual dels abonaments:
3 mesos 120 fr.
6 mesos 240 fr.
1 any 480 fr.

Abad de Santillan estarà content
FAIETS I FALANGISTES VAN DE BRACET

El « Diario de Barcelona » del primer d'abril publicava aquesta curiosa notícia:

« El delegado provincial sindical don José Montero Neira, acompañado del vicesecretario de Ordenación Social y procurador en Cortes, don Vicente Garcia Rivas, y de una comisión de productores tranviarios, visitó en la mañana de ayer al gobernador civil para testimoniarle su agradecimiento por su decidida ayuda en favor de las recientes mejoras obtenidas por dichos productores. »

UN LLAMP de bon averany

A Franco se li esbotza fins i tot la barraca en la qual fou proclamat el primer d'octubre del 1936 cap de l'Estat espanyol.

En efecte, aquesta barraca que serví a la Junta faoclosa de Burgos per a proclamar-hi Franco el primer botxí d'Espanya i que estava fins ara exposada al peu de les ruïnes de l'Alcázar de Toledo, ha estat gairebé destruïda per un llamp un dia de tempesta. Allò que encara hi quedava ha estat traslladat, mentre espera que hi arribem nosaltres, al Museu de l'Exèrcit, a Madrid, per disposició del general Bermúdez de Castro.

Tot Espanya considera com de bon averany aquesta destrucció i no cal dir que està disposada a aprofitar-ne les estrelles per a rostitir-hi definitivament el franquisme.

« ... uns titulats dirigents de la C.N.T., per un acte unilateral que diu ben poc a favor de la solidaritat i de l'esperit revolucionari amb què acompanyen llurs discursos per a millor vestir-los, s'ón van anar a la C.N.S. falangista per a plantejar la qüestió. »

Els tals faiets foren rebuts pel jerarca Vicente Rivas, el qual els va treure a empremtes del seu despatx. Però havien rebutjat ja la vaga i havien intentat trencar la unitat dels treballadors dels tramvies, tot donant una bel·ligerència intolerable als Sindicats Verticals, amb la qual cosa no pot passar un treballador revolucionari.

I aquests elements de la F.A.I., sobretot els de Su Altea, són els que fa un mes van anar a fer els gegants i a cometre la indignitat, acompanyats precisament pel falangista que els havia tret a cops de peu, d'anar a lèpar les sabates del governador Baeza Alegria, de bracet amb els tres soldats i un caporal que a Tramvies diuen que són el Sindicat de la Falange.

De manera que, i ho denunciem als treballadors confederals, a Barcelona hi ha provocadors faistes que, atribuïnt-se una representació que ningú no els ha donat, fan visites als enemics de la classe obrera, pacten amb ells i accepten engrunes sobrants del s'nistre banquet fa-

langista per a matar més bé les aspiracions i l'esperit de lluita dels treballadors i sabotar-los la victòria cada cop que aquesta es presenta segura gràcies a la unitat, l'expressió primera de la qual són els Comitès d'Enllaç U.G.T.-C.N.T.

Heu's ací una altra prova, treballadors de la C.N.T., de l'acció dels faiets a Barcelona.

No, el poble marroquí no està al costat de Franco com ho demostra el moviment cada cop més puixant dels patriotes marroquins, aquests marroquins que sempre que parlen en públic o privat han de maleir el mateix règim que nosaltres maleim, com va fer, per exemple, l'escriptor aràb Gamati el primer d'abril a « La Tribuna d'Orient », del Caire, en aquests termes, en l'article titulat « Sang i foc al Marroc »:

« El Marroc ja li està governant aquests dies per un assassi a les ordres d'un assassi encara més gros i el poder del qual s'augmenta damunt dels cadàvers dels espanyols i els marroquins... »

EL TERTER

Ràdio Espanya Independent fa fet públics els noms d'aquests botxins del nostre poble:

ANTONIO PRAILE. Funcionari de la Presó d'Alcalá de Henares. Es distingí en l'aplicació de tortures.

NUMEN CAMPOS. Coronel de la Guàrdia Civil. Cap de la Caserna de Lepanto.

GERMAN MOLTA. Delator. Viu a Piñero.

MIGUEL MEJIAS, PEDRO SANCHEZ I JOSE SANCHEZ. Residexen a Navas de la Concepció (Sevilla).

GUILLERMO MARTIN. Del Quenero (Zamora).

MIGEL RODRIGUEZ, PIQUES, germans CAP i MASSAP. De Sort (Pallars Sobirà).

PEPE LUIS. D'Avilés.

RAFAEL RAMANANA I SANTIAGO (Cap local de Falange). De Casas Flores.

ALBERT SARDA. De Barcelona.

JOSEP SALES. De Perelada.

JOAQUIM BALART. De Fabra.

« EL TUERTO ». De Lemeña.

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

Els intel·lectuals catalans víctimes de Franco

A fi de donar una pallida idea del noy sofert per la cultura catalana sota el terrorisme franquista, donem a continuació una llista parcial, forçosament molt incompleta, establerta a l'atzar d'informacions rebudes, d'intel·lectuals de Catalunya víctimes de la Falange:

Morts a l'exili

Antoni Puch, periodista, director del Full Oficial, de Barcelona; Joaquim Pellicena i Camacho, periodista, director de La Veu de Catalunya de Barcelona; Alexandre Flanquer, escriptor; Jaume Serra-Huarter, filòsof, ex-president del Parlament de Catalunya (deixà publicats, entre altres llibres, 13 volums en francès sobre Descartes); Francesc Vidal i Barquer, erudit, cardenal-arquebisbe catòlic de Tarragona; Marcéll Domínguez, mestre i periodista, primer ministre d'Instrucció Pública de la República Espanyola; Gabriel Alomar, professor de grec a l'Institut de Palma de Mallorca, periodista i un dels més alts poetes catalans moderns; Pere Coromines, advocat i escriptor, ex-president de la Junta de Museus, diputat al Parlament de Catalunya, de l'Institut d'Estudis Catalans; Jaume Aiguader i Miró, doctor en medicina, escriptor, diputat a Cortes, ex-alcade de Barcelona i ex ministre de la República; Alfons Maseras, escriptor, ex-redactor de « Comèdia », de París; Emili

Biarnés, tenor; Enric Lluelles, actor i autor dramàtic; Joan Llubi i Llesca, dramaturg, director de l'Opèra de Barcelona, ex-ministre, ex-conseller; Salvador Roca i Roca, escriptor, redactor de Treball, autor de la primera gramàtica russa en català; Enric Manobens, periodista, redactor d'El Diluviu, de Barcelona; Josep Torrens, periodista, director d'El Mundo Deportivo, de Barcelona; Joan Moles, jurista i escriptor, ex-alcade de Reus; Hurtado, redactor de Las Noticias, de Barcelona; Joaquim Xirau, catedràtic de Filosofia a la Universitat de Barcelona, ex-conseller municipal de la ciutat, membre del Consell de Cultura; Jesús Pinilla, periodista i advocat; Benet Mori, doctor en medicina, conseller municipal de Barcelona; Francesc Rossell i Munaner, doctor en ciències, ex-conseller municipal de Barcelona.

Assassinats per Franco

Lluís Companys, President de la Generalitat, advocat i periodista, lliurat per Petain i els nazis i executat al castell de Montjuïc el 15 d'octubre de 1940, després d'afroses tortures; Primitiu Sabater, metge de Tortosa; Joan Ferré, director de la Obra Social Obrera de l'Exèrcit i alcalde de Mataró, periodista, ex-director de Solidaridad Obrera, de Barcelona, ex-ministre (lliurat per Vichy); Carles Rahola, escriptor, historiador de la dominació napoleònica a Catalunya (deixà publicats una trentena de volums); Manuel Carrizo i Formiguera, advocat, diputat; Josep Sunyer i Garriga, propietari del diari La Rambla, de Barcelona, diputat a Cortes; Pere Ventura i Virgili, redactor del mateix diari; doctor Battistini, de Tarragona; Duch Sabat, periodista, redactor d'El Diluviu, de Barcelona; Salvador Albert, poeta de gran vàlua i diplomàtic, mort en sortir de la presó; Ramon Cases i Sala, advocat i diputat a Cortes.

Altres víctimes

Cal afegir a la llista d'aquests caiguts del 18 Juliol de 1936 els morts a la guerra, especialment: Martí Foyé, autor i periodista, redactor de l'« Full Oficial » cap de l'« Prensa de la Generalitat de Barce-

Mentre Franco envia material de construcció a Peron, a Barcelona encara estan per reconstruir les cases enfonsades per l'aviació feixista.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

EL 14 D'ABRIL A PARIS

El passat dia 24 d'abril, milers de republicans i patriotes de tots els pobles hispànics ompliran la Sala Pleyel de París per a commemorar dignament l'aniversari de la proclamació de la República.

Presentarà l'acte el coronel Acevedo, secretari general de l'Amical dels F.F.I. i Resistents espanyols. En el curs del seu parlament dels necessitat d'unificar totes les forces republicanes i patriotes per tal d'acabar amb Franco i el seu règim i restablir la República democràtica a la nostra terra.

La gentada que assistí a aquest acte d'armada republicana celebrat a París — més de quatre mil — se'n quedaren molts sense poder entrar per insuficiència del local — demostra, una vegada més, l'amor que sent l'emigració per la República i el seu desig de seguir lluitant per assolir el seu restabliment.

Tolosa

En l'acte celebrat pel Casal Català en ocasió del dissetè aniversari de la República vam ometre, involuntàriament, d'esmentar el nom del senyor Villalon entre els oradors que van fer ús de la paraula en aquella gran manifestació patriòtica i republicana.

Per les mateixes causes vam deixar d'assenyalar, entre els signants de la carta adreçada al President Irla, la J.S.U. de Catalunya.

Serveixin aquestes línies per a rectificar els nostres involuntaris errors d'informació, ensems que excusar-nos prop dels interessats.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.

« El Tertoer »

MANUEL SALAS, ALEXANDRE AGUIRRE I CARLES ARLAJO MARTINEZ. De Palma de Mallorca.

JOSEP SENDRA. De Ginescla.

Patriotes: Recordem-vos d'aquests noms i no doneu por a aquests miserables.